

Milan HLAVAČKA – Jakub RAŠKA a kol., **Symboly doby. Historické eseje**, Historický ústav, Praha 2019, 440s.

Symbol není protikladem rozumu, natož racionálního uvažování. Symbol a symbolika jsou jeho doplňkem. Symbol je zde míněn jako koncentrát, jako krystal, v němž se skrývá historicky ukotvené vědění a často i vysvětlení historických i současných jevů. Symbol je zde v pozici kulturního pojmu, který spojuje i osvětluje mnohé zapomenuté prožitky a zkušenosti společnosti. V symbolu dřímá vzpomínka na minulé časy a bývalé významy. Analyzování symbolu je také návratem ke staré paměti, která byla mezitím zasunuta do pozadí a byla překryta jinými poznatky a událostmi. Odhalit paměť ukrytou v symbolu znamená porozumět minulosti. Zamyšlení nabízíme nad samotným pojmem symbol, jeho přenášením do jiného kulturně nacionálního prostředí, nad symbolickými artefakty (Kostel, Synagoga, Tělocvična, Pomník, Beton, Fanziny, Uniforma), nad symbolickými pojmy modernizačního procesu (Svoboda, Revoluce, Cenzura, Sport, Spořivost, Občanská společnost, Kontrolovaný čas, Chudoba, respektive Žebráci, Katastr, Kodifikace, Dělnické hnutí) a také nad symbolickými jevy české politické kultury (Státní svátek, Český Honza, Zbytkový statek, Normalizace).